

- 6) Vai *Datenschutzgesetz* [Datu aizsardzības likuma] 4. panta 6. punkta noteikums, saskaņā ar kuru “datu subjektam saskaņā ar Vispārīgās datu aizsardzības regulas (VDAR) 15. pantu attiecībā uz pārzini, neskarot citus likumā noteiktos ierobežojumus, parasti nav tiesību piekļūt informācijai tad, ja šīs informācijas sniegšana apdraudētu pārziņa vai trešo personu rūpniecisko vai komercnoslēpumu[”], ir saderīgs ar prasībām, kas paredzētas Vispārīgās datu aizsardzības regulas (VDAR) 15. panta 1. punktā, lasot to kopā ar tās 22. panta 3. punktu? Ja atbilde ir apstiprinoša, ar kādiem nosacījumiem pastāv šāda saderība?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/943 (2016. gada 8. jūnijs) par zinātniskās un darījumdarbības neizpaužamas informācijas (komercnoslēpumu) aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu (OV 2016, L 157, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 24. martā iesniedza Tribunale ordinario di Bologna (Itālija) – OV/Ministero dell’Interno – Unità Dublino

(Lieta C-217/22)

(2022/C 222/31)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale ordinario di Bologna

Pamatlietas puses

Prasītājs: OV

Atbildētājs: Ministero dell’Interno – Unità Dublino

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs) (¹) 4. un 5. pants, arī ņemot vērā šīs pašas regulas 27. pantā noteiktās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzības līdzekli, ir jāinterpretē tādējādi, ka prasītājs, kurš *pieprasījuma iesniedzējs* valsts tiesā ir apstrīdējis pārsūtīšanas lēmumu, ko pieņēmis šīs valsts Dublīnas birojs saistībā ar atpakaļuzņemšanas procedūru saskaņā ar 18. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ir tiesīgs apgalvot, ka *prasījuma saņēmēja* valsts ir pārkāpusi regulas 4. pantā paredzēto informēšanas pienākumu vai 5. pantā paredzēto pienākumu veikt personisku sarunu ar pieteikuma iesniedzēju un, apstiprinošas atbildes gadījumā, kāda ir šī pārkāpuma nozīme?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV 2013, L 180, 31. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 5. aprīlī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 26. janvāra spriedumu lietā T-286/09 RENV Intel Corporation/Komisija

(Lieta C-240/22 P)

(2022/C 222/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Castillo de la Torre, N. Khan, M. Kellerbauer un C. Sjödin)